

УДК 619:617.55-089.5:636.6

КЛІНІЧНА ОЦІНКА РІЗНИХ МЕТОДИК ВИДАЛЕННЯ ПУХЛИН МОЛОЧНОЇ ЗАЛОЗИ У СУК

БІЛИЙ Д.Д., к.вет.н., доцент

Дніпропетровський державний аграрно-економічний університет,
м. Дніпропетровськ

Актуальність. Незважаючи на значну поширеність пухлини молочної залози у собак, які діагностують в 49 – 68 % випадків, слід відзначити наявну тенденцію до збільшення кількості реєстрацій даної патології.

При лікуванні новоутворень найбільше розповсюдження отримав хірургічний метод. Однак, незважаючи на спроби удосконалення техніки проведення, його ефективність за останні роки суттєво не змінилась. Дана ситуація пов'язана з необхідністю оперативного втручання за III та IV стадій неоплазійного процесу, що не дозволяє проводити видалення уражених тканин в повному обсязі. Відсутність можливості візуальної об'єктивної оцінки стану тканин призводить до надмірної екстирпації і подовшенню термінів регенерації операційної рани або неповне висічення змінених ділянок із подальшим рецидивуванням і метастазуванням.

Тому, актуальним є впровадження у практичну діяльність лікарів ветеринарної медицини хірургічного обладнання, яке дозволить позбавити недоліків оперативне втручання у онкопацієнтів. Таким вимогам відповідають коагулятори, зокрема ЕК-150, клінічна апробація якого проведена нами в умовах м.Дніпропетровська.

Мета дослідження. Провести порівняльну оцінку електрохірургічної і загальноприйнятої методик за новоутворень молочної залози у сук.

Матеріал і методи дослідження. Порівняльна оцінка ефективності різних методик видалення новоутворень молочної залози у сук включала визначення витрат часу на операцію, аналіз перебігу процесів регенерації операційних ран та віддалених результатів.

Результати дослідження. Проведені дослідження свідчать про те, що застосування електрокоагулятора значно скорочує необхідні витрати часу: при розмірі пухлини до 2 см – втричі (з $14 \pm 0,2$ до $5 \pm 0,1$ хв.), за більших розмірів – вдвічі (зокрема, за величини неоплазії більше 5 см – з $59 \pm 0,7$ до $30 \pm 0,5$ хв.). Проведений розрахунок витрат часу в цілому по групі доводить можливість більш швидкого завершення втручання ($22 \pm 0,3$ проти $41 \pm 0,6$ хв.).

Загоєння ран у собак при використанні електрокоагулятора за первинним натягом реєстрували у 92 % пацієнтів, використанні загальноприйнятої методики – у 82 % собак, що знайшло відображення у термінах зняття шкірних швів.

Суттєве скорочення тривалості хірургічного втручання на тлі покращення перебігу репаративної регенерації операційних ран дозволяє мінімізувати дозу засобів для загальної анестезії, тим самим знижуючи операційний ризик у пацієнтів старшої вікової групи та тварин із вираженою патологією.

Аналіз віддалених результатів лікування у сук, прооперованих з приводу пухлин молочної залози вказує на наявність статистично достовірної різниці медіани тривалості життя та медіани часу до прогресування, починаючи із 18 місяця спостереження в залежності від обраного методу втручання. Зокрема, за злоякісних пухлин медіанна тривалості життя при використанні загальноприйнятої методики складала $12 \pm 2,5$ місяців, електрохірургічної – $18 \pm 2,8$ місяців, за доброякісних – відповідно $25 \pm 8,6$ і $42 \pm 6,8$ місяців.

Висновки. Використання електрокоагулятора ЕК-150 дозволяє не тільки значно розширити коло потенційних пацієнтів, а й зменшити ймовірність прояву як рецидивів/метастазів, так і післяопераційних ускладнень регенерації ран, обумовлених пригніченням імунної реакції організму у онкохворих.